

Български автори: Венета Въжарова

Венета Въжарова – автор на книгата „Демон, Юда и Магьосник“. Историята на тази книга е необикновена. Писана е цели 9 години, след това е предоставена безплатно на електронната библиотека Читанка (chitanka.info). Текстът е подписан с псевдонима Хедер Меспи. Става толкова популярна, че авторката решава да разкрие истинското си име и да потърси издателство, което да я публикува в книжен вариант.

- Разкажете ни малко повече за себе си. Коя е Венета Въжарова?

- Родена съм в София, завършила съм Аграрния университет в Пловдив, специалност зооинженер. Имам и специализация по графичен дизайн и в момента работя като графичен дизайнер в рекламния отдел на Евромаркет. В свободното си време съм доброволец в сдружение "Ектворци", което организира много интересна лятна занималня за деца "Биоприключение". Заниманията се провеждат на открито в парка и са така подбрани, че да въведат децата чрез игра по забавен, творчески начин в тайните на биологията, опазването на околната среда и екологията.

- Как се роди идеята за написването на „Демон, Юда и Магьосник“?

- Основно идеята за "Демон, юда и магьосник" се роди след като прочетох една след друга няколко книги, които силно ме впечатлиха. Но са замесени и по-странни обстоятелства, например това, че по същото време приятелка ми подари колода карти таро, които също послужиха като катализатор. Третата причина за написването на романа ще запазя в тайна и мисля, че не бих я споделила никога с никого.

- Може ли да кажете, че определена философия е в основата на творбата?

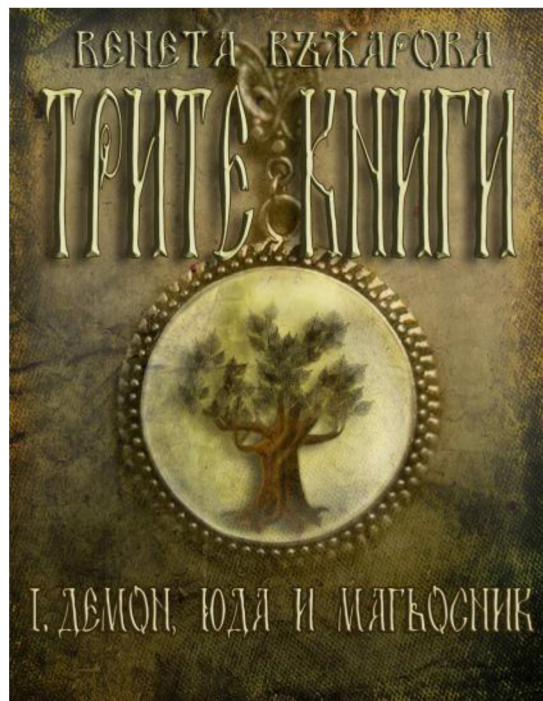
- Няма определена философия, която да стои в основата. Може да се каже, че съм използвала съвкупност от различни философии, течения и религии, както и собствени интуитивни усещания. Сюжетът е в голяма степен повлиян от българския фолклор, индийските митове, описани в "Бхагават гита", от юнгианската психология, кабала и символиката на таро, но в книгата те са интерпретирани и използвани за изграждането и създаването на мистериозна и приказна атмосфера, а не служат за истинско познание.

- Защо избрахте точно този жанр – фентъзи? Популярен ли е той в България и има ли интерес от страна на издателствата?

- Мога да кажа, че книгата само би изгубила, ако не бе написана чрез похватите на фентъзи жанра. Приказката, фантазията, играта са най-обичани от децата. Не знам какво се случва с възрастните и защо някои от тях започват да гледат с пренебрежение на този жанр.

Български автори: Венета Въжарова

Предполагам, че трудният и забързан живот ги отдалечава от приказността на детството и не им позволява да се почувстват комфортно в света на въобразяемото и магичното, там където няма граници и можеш да надникнеш в дълбините на психиката си и да се огледаш в огледалото на истината. Вероятно илюзорната представа на възрастния човек, че държи живота в ръцете си, му създават чувство за сигурност и усещането, че няма нужда от приказки, щом е завършил престижен университет и взима добра заплата. Това го няма при децата. Те са зависими, неукрепнали и невинни. Светът е голяма загадка за тях. Децата без страх и предразсъдъци откриват себе си в приказките, във фантазното и се отдават на приключението. Ала всеки възрастен, който се замисли поне за момент, ще открие, че светът продължава да е загадка, човешката психика също. Животът е приключение с много странни и необикновени обрати и това, че най-сетне си се отървал от акнето, имаш гадже и си способен да изкараш пари, за да си купиш храна от магазина, а и да спестиш за екскурзия, не те поставя в много по-различна позиция от тази на 5-годишно дете спрямо света, в който живеем. Единственото, в което сме по-добри от децата е това, че сме чудесно дресирани как да оцеляваме в обществото. Аз пиша за онази част от юношите и порасналите възрастни, които обичат да забравят от време на време колко добре са дресирани и се пренасят с удоволствие в света на приказното, за да откриват там собствените си въпроси и отговори. За онези, които като децата не се страхуват да се отпуснат и да пътешестват из дебрите на въобразяемото.

Жанрът фентъзи е много популярен навсякъде по света, включително и в България. Децата, младежите и много от възрастните го обичат и предпочитат. Българските издателства също не остават назад и мога да кажа, че на пазара не липсват преводни издания. Това е чудесно, но що се отнася до интереса към българското фентъзи, то нещата стоят малко по-различно. На първо място съществува един български литературен комплекс към жанровото писане. Тъй като българската литература все още (надявам се не задълго) няма големи и значими световни успехи, то у нас не се гледа с добро око на писането и четенето за удоволствие. Целта на основната част от заетите в книгоиздаването дейци е Нобелова награда за литература или поне номинация за такава. Книгите, които се пишат и издават трябва задължително да са дълбокомислени, значими и за предпочитане - мрачни. Да разнищват житието и битието човешко на хиляди парчета, да преливат от интелектуалност, да не казват нищо конкретно по много начини, да са абстрактно неясни по още повече начини и да се целят директно в „нобел-а“.

Въпреки че очевидно използвам ирония, аз всъщност нямам нищо против подобно писане,

Български автори: Венета Въжарова

дори страшно обичам някои книги, използващи подобна стилистика. Но е факт, че на фентъзи литературата не се гледа със сериозно око, още повече, че много хора асоциират жанра задължително с тролове и елфи и оглупял от доброта главен герой.

Поради тези причини издателствата, които се интересуват от българско фентъзи, се броят на пръстите на едната ръка, поне по мои наблюдения. А издателствата, които са готови да инвестират в създаването на завършен продукт, да инвестират в популярността на автора и рекламата на книга са още по-малко. И това е така, защото би излязло много по-скъпо, отколкото да купят правата за издаване на чужд автор, да го преведат и пуснат на пазара, защото неговата книга вече е станала популярна и рекламирана по света и не се налага българските издатели да инвестират в реклама. Най-много да пуснат съобщения в няколко вестника, да отпечатаат плакати и това е.

Докато да налагаш български писател на пазар, който все още не се е отърсил от чуждопоклонничеството и пренебрежителното отношение към всичко българско и родно, би излязло доста по-скъпо и трудоемко.

С радост обаче забелязвам, че ситуацията, макар и бавно, се променя към по-добро и издателствата все повече започват да се интересуват от българските автори, като същото се наблюдава и при българските читатели.

- Фентъзи жанрът се отличава със сложните си заплетени сюжети и многобройни персонажи. Още в началото ли планирахте три части и имахте ли ясна представа за края?

- Да, още от началото замислям историята да бъде в три части, защото това е обвързано и със самия сюжет. Поредицата не случайно носи заглавието Трите книги.

Не, аз все още нямам представа как ще завърши поредицата, въпреки че имам идея за това.

Често, докато пиша се случва самите герои да поведат действието в съвсем различна посока от тази, която съм намислила предварително.

- Според Вас нашите – българските издателства – правят ли достатъчно за популяризирането на българската книга и автори – реклама, публичност, организиране на събития и прочие?

- Мисля че тези, които са избрали да работят с български автори, правят каквото могат, за да наложат авторите си, но ситуацията не е лесна и за тях. Все пак трябва да плащат заплати и да оцеляват в условията на неголям пазар и силна конкуренция.

- Съществува ли конкуренция между авторите на фентъзи в България?

- Не, не мисля, че има някаква люта конкуренция, тъй като няма особена полза от писането. В България фентъзи се пише предимно от фенцината към жанра и отношенията са на битово ниво.

Български автори: Венета Въжарова

Има приятелства, но и клубове по интереси и т.н. Дори мога да кажа, че писателите се поддържат и подкрепят един друг.

Лично за себе си мога да кажа, че не се конкурирам с никого и съм поддръжник на конкуренцията със самата себе си и надничането в собствената паница.

- Това е първата книга от трилогия. Кога да очакваме втора и трета част?

- Втората част вече е готова и предстои да бъде издадена. Третата пиша в момента, но не искам да се ангажирам със срок, защото на няколко пъти вече не успявам да се вместя в предвижданията си.

- Желая Ви голям успех и популярност. Бихте ли се обърнали с някакво послание (или пожелание) към българите в чужбина?

- Благодаря Ви! Искам да се обърна към читателите Ви със следния призив - ако след това интервю се заинтересуват от книгата и пожелаят да я прочетат, да търсят хартиения вариант, защото е последният, редактиран вариант, докато в съществуващите онлайн копия липсват някои герои и събития, както и редакциите, които правят печатното издание по-издържано в смислово и стилистично отношение.

И накрая искам да пожелая успех на всички българи, които са избрали да живеят в чужбина. Аз също опитах, живях близо година в Америка. Първо в Сан Диего, след това в Сан Франциско и знам, че не е лесно да се приспособяваш и успяваш в чужда и непривична среда, далече от близки и приятели. Подкрепяйте се и помнете родината, корените и културата си!

Въпросите зададе Тони Бейм

Реклама

Тони Вълчанов, JD, MBA
Attorney & Counselor at Law

Bankruptcy

Estate Planning, Wills, Trusts, and Probate

Immigration & Naturalization

Taxation

Business Planning & Entity Formation

Landlord - Tenant Disputes

Loan Modifications & Real Estate Transactions